

som jeg før sagde, et saa afgjort Brud med vor Kirkes hittidige Principper, at man meget vel forstaaer de Betænkkeligheder, der kommer til Orde i samtlige Biskoppers Skrivelser, og som det teologiske Fakultet ligeledes har gjort opmærksom paa.

Skal vi skride til at give Ikke-Teologer Adgang til Folkekirken Embeder, maa det i hvert Fald ske under Former, der sikrer os mod, at vi ved dette Lovforslag kommer fra Asken og i Ilden; der maa være Kauteler, der skærmer os mod „Uvidenheden“, som der rigtig blev sagt i Artiklen i „Kristeligt Dagblad“, og der maa ogsaa være Kauteler, der skærmer os imod, at Teologmangelen bliver permanent. Hvis man indfører Bestemmelser, som bevirker, at man med forholdsvis Lethed kan komme i Præsteembede uden at have studeret, hvem i Alverden vil saa gaa hen og anvende en 5—6 Aar paa sin teologiske Uddannelse, efter først at have taget Artium, — man maatte dog være ganske mærkværdig indrettet, hvis man vilde slaa ind paa den Vej —. Derfor kan man være ganske sikker paa, at hvis man aabner Adgang for Ikke-Teologer i stort Omfang, hidfører man netop det, som dette Lovforslag vilde forhindre, nemlig at den øjeblikkelige Præstemangel bliver permanent. Med Rette har derfor det teologiske Fakultet peget paa denne Fare, og det ingenlunde — som det er blevet ytret af en tidligere Taler —, fordi man der holdt saa stærkt paa den græske Uddannelse. Samtlige Biskopper har holdt et Møde — der er Tale om det i Viborg Bisps Skrivelse —, og de har der krævet som Betingelse for at give saadanne Lægfolk Adgang til Præsteembeder, at de skal kunne læse deres Nye Testamente paa Grundsproget, saa i den Henseende er der ikke Spor af Forskel mellem det teologiske Fakultets og Biskoppernes Ønsker. Tværtimod kunde jeg tænke mig, at det teologiske Fakultet vilde stille sig mere liberalt.

Naar man vil afhjælpe den øjeblikkelige Præstemangel, synes jeg, det vilde ligge nærmest at faa saa mange som muligt af de danske teologiske Kandidater, som er gaaet over i anden Virksomhed, til at søge Præsteembeder, forsaavidt som de egner sig til at beklæde saadanne. Sjællands Biskop har her med Rette peget paa, at de alvorlige Hindringer herfor maa ryddes til Side, og det kundeske ved en midlertidig Lov som denne. Der findes en Række teologiske Kandidater i Skolens Tjeneste, og det er ikke ubekendt, at man der ikke er særlig hen-

rykt for Teologer; der vil sikkert være gode Muligheder for at faa en Del af disse Teologer over i Præstegerningen. Her staaer imidlertid økonomiske Hensyn i Vejen, fordi mange af dem er Familieforsørgere og ikke kan gaa bort fra de bedre lønnede Stillinger, de har i Skolen, til de langt ringere i Kirken. Jeg har i denne Samling haft Lejlighed til at indbringe et Andragende, som er indsendt til Rigsdagen fra en Præst, der tidligere har været Lærer, men som har studeret og nu har taget en udmærket god Embedseksamen og er gaaet over i Præstevirksomhed. Hans Forhold og Kaar er derved blevet saa absolut meget ringere, end de var, hvis han vedblev som Lærer. Det var ganske berettiget, synes jeg, at der blev gjort noget for at bøde paa den Uretfærdighed, som han saaledes er Genstand for. Jeg er sikker paa, at der sidder en Række teologiske Kandidater i Skolens Tjeneste, som meget gerne gik over i Præstevirksomhed, hvis man gav dem en passende Løn og sørgede for det, som Sjællands Biskop har peget paa, at de kunde bevare deres fulde Anciennet, naar de fra Skolens Arbejde gik over i Kirkens Tjeneste.

Det samme gælder selvfølgelig de Mænd, som sidder i anden for Kirken vigtig Tjenestegerning, først og fremmest dem, der virker som Sekretærer i K. F. U. M. Jeg har tidligere haft Lejlighed til fra dette Sted at henstille til Ministeren at sørge for, at der blev Mulighed for at præstevie den Slags Mænd, der har virket isaa-dant — efter min Mening — kirkeligt Arbejde; der er ikke Spor af Grund til, at disse Mennesker skal miste Anciennet, fordi de tilbringer nogle Aar ved et Arbejde, som i kirkelig Henseende er absolut lige saa vigtigt som det, mange Præster udfører. Det er altsaa den økonomiske Side, her maa peges paa.

Naar man overhovedet taler om Præstemangel og om Afbjælpsning deraf, maa man rationelt undersøge Grundene til denne Mangel. En af de Grunde, som i første Række tiltrækker sig Opmærksomheden, er den, at man har behandlet Præsterne saa utrolig slet i økonomisk Henseende. Naar vi har haft de Præstelønningsforhold, som vi har haft her i Landet, kan man vel forstaa, at de Hjem, der har ønsket, at deres Børn skulde studere Teologi, og de Børn, som selv har ønsket det, ikke har kunnet føre det igennem. En Hovedgrund til, at det i Øjeblikket staaer saa daarligt til med den teologiske Kandidatmasse, er den, at man